

e10.1 ὁ ἀγών

Frei nach Xenophon, Ὑπομνηματεύματα II, 21 ff.

Der Text enthält viele Verbaladjektive auf -τέον mit elliptischem ἐστίν wie in Z. 16 θεραπευτέον <ἐστίν>.

Dieses Verbaladjektiv hat die Bedeutung des Müssens im Passiv (wie das lat. Gerundivum) und sein Sg.n wird übersetzt mit „es muss verehrt werden $\triangleq$ man muss verehren“, hier auch „du musst verehren“.

Außerdem: Regelmäßige Komparative gehen auf -τερος, α, ον aus und Superlative auf -τατος, η, ον.

- καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσερχομένη λέγει·
Καὶ ἐγὼ ἤκω πρὸς σέ, ὦ Ἡράκλεις,
γινώσκουσα τοὺς πατέρας σου
καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ σκεπτομένη.
5 εἰ δὴ τὴν πρὸς ἐμέ ὁδὸν αἰρήσῃ, ἐλπίζω,
ὅτι σφόδρ' ἂν τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἀγαθὸς ἐργάτης γενήσῃ·
καὶ ἐγὼ ἔτι πολὺ ἐντιμότερα
καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέρα φανοῦμαι.
οὐκ ἐξαπατήσω δέ σε προοιμίῳ ἡδονῆς,
10 ἀλλὰ διηγῆσομαι μετ' ἀληθείας τὸν τρόπον,
ὃ οἱ θεοὶ παρασκευάζουσι τὰ ὄντα.
τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν
ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ παρέχουσιν ἀνθρώποις,
ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ὕλεως εἶναι σοὶ βούλῃ,
15 θεραπευτέον τοὺς θεοὺς,
εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι,
τοὺς φίλους εὐεργετητέον,
εἴτε ὑπὸ τινος πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι,
τὴν πόλιν ὠφελιητέον,
20 εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς
ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι,
τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν,
εἴτε γῆν βούλῃ σοὶ καρποὺς ἀφθόνοους φέρειν,
τὴν γῆν θεραπευτέον,
25 εἴτε νομίζεις ὅτι ἀπὸ βοσκημάτων δεῖ πλουτίζεσθαι,
τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον,
εἴτε διὰ πολέμου ὀρμᾶς αὖξεσθαι
καὶ βούλῃ δυνατὸς εἶναι τοὺς τε φίλους ἐλευθεροῦν
καὶ τοὺς ἐχθροὺς νικᾶν,
30 τὰς πολεμικὰς τέχνας αὐτάς τε
παρὰ τῶν δυνατῶν μαθητέον
καὶ ὅπως αὐταῖς δεῖ χρῆσθαι ἀσκητέον·
εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλῃ δυνατὸς εἶναι,
τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν κατασκευαστέον τὸ σῶμα
35 καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἰδρωτί.
καὶ ἡ Κακία ὑπολαμβάνουσα λέγει·
Ὅρᾳ, ὦ Ἡράκλεις,
ὥς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας
ἡ γυνὴ σοὶ αὕτη διηγεῖται;
40 ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε.
καὶ ἡ Ἀρετὴ λέγει· ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις;
ἢ τί ἡδὺ καλεῖς μηδὲν τούτων ἔνεκα πράττειν ἐθέλουσα;
οὐδὲ γὰρ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμενεῖς,
ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμεῖν πάντων ποριεῖς,
45 πρὶν μὲν πεινῆν ἔδη, πρὶν δὲ διψῆν πίῃ,
εἰ μὲν ἡδέως ἐσθίειν βουλήσῃ, ὀψοποιούς μηχανήσῃ,
εἰ δὲ ἡδέως πίνειν, οἶνους τε ἀφθόνοους παρασκευάσῃ
καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητήσῃς,
εἰ δὲ καθεύδειν θελήσῃς ἡδέως,
50 οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακάς,
ἀλλὰ καὶ τὰς κλῖνας παρασκευάσῃ·
οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὃ τι ποιεῖς
ὑπνου ἐπιθυμήσεις.

ἐν τούτῳ: „in diesem Moment“

πολύ: adverbialer Akk.n. (Acc. Graecus)

ἐπ' ἀγαθοῖς „für das Gute“

προοιμίῳ Dat.instrumenti

ὃ: Dat.modi

τοὺς θεοὺς ὕλεως εἶναι: AcI $\triangleq$ ὅτι οἱ θεοὶ ὕλῃ εἰσιν
θεραπευτέον: Verbaladjektiv, s.o.

γῆν φέρειν: AcI $\triangleq$ ὅτι γῆ φέρει

μηδὲν ἐθέλουσα: „nichts wollend = ohne ... zu wollen“

πίνειν: erg. βουλήσῃ

χιόνα: Schnee wird zum Kühlen des Weines gebraucht

κλῖνας: erg. aus der Zeile zuvor μαλακάς

τὸ πονεῖν und τὸ ἔχειν: substantivierte Infinitive